

«Золоті правила батьківської педагогіки»

1. Ніколи не займайтесь „виховною роботою” у поганому настрої.
2. Чітко визначте, що вихочете від дитини(і поясніть це їй), а також дізнайтесь, що вона думає з цього приводу.
3. Надайте дитині самостійність, не контролюйте кожен її крок.
4. Не підказуйте готового рішення, а показуйте можливі шляхи до нього і розглядайте з дитиною її правильні і неправильні, доцільні і недоцільні кроки до мети.
5. Не пропустіть моменту, коли досягнуто перші успіхи. Відмітьте їх.
6. Вкажіть дитині на допущену помилку, щоб вона осмислила її.
7. Оцінюйте вчинок, а не особистість. Пам’ятайте: сутність людини і її окремі вчинки – не одне й те саме.
8. Дайте дитині відчувати, що співчуваєте їй, вірите в неї, не зважаючи на помилку.
9. Виховання – це наступність дій.
10. Вихователь повинен бути твердим, але добрим.

Ви повинні знати

1. З ким приятелює ваша дитина.
2. Де проводить вільний час.
3. Чи пропускає заняття у школі.
4. У якому вигляді абиостані повертається додому.

Не дозволяйте дітям та підліткам

1. Йти з дому на довгий час.
2. Ночувати у малознайомих для вас осіб.
3. Залишатися надовго вдома без нагляду дорослих, родичів на тривалий час вашої відпустки.
4. Знаходитися пізно ввечері і вночі на вулиці, де вони можуть стати жертвою насильницьких дій дорослих.
5. Носити чужий одяг.
6. Зберігати чужі речі.

Ви зобов'язані помітити і відреагувати, коли:

- в домі з'явилися чужі речі (виясніть, чиї вони);
- в домі є запах паленої трави або синтетичних речовин (це може свідчити про куріння сигарет із наркотичними речовинами);
- в домі з'явилися голки для ін'єкцій, дрібні частинки рослин, чимось вимашчені бинти, закопчений посуд (це може свідчити про вживання наркотичних препаратів);
- в домі з'явилися ліки, які діють на нервову систему і психіку (виясніть, хто і з якою метою їх використовує);
- в домі надто часто є запах засобів побутової хімії – розчинників, ацетону тощо (це може свідчити про захоплення дітей речовинами, які викликають стан одурманювання);
- відбулася швидка зміна зовнішнього вигляду та поведінки дітей: порушилася координація рухів, підвищилася збудженість або в'ялість, з'явилися сліди від заштриків на венах, розширення зіниць тощо (це може свідчити про вживання дитиною наркотичних речовин).

Кілька коротких правил

1. Показуйте дитині ,що її люблять такою, якою вона є , а не за якісь досягнення.
2. Не можна ніколи (навіть у пориві гніву)говорити дитині ,що вона гірша за інших.
3. Треба чесно й терпляче відповідати на будь-які її запитання .
4. Намагайтесь щодня знаходити час, щоб побути наодинці зі своєю дитиною.
5. Учть дитину вільно спілкуватися не тільки зі своїми однолітками ,але й із дорослими.
6. Не соромтесь підкреслювати, що ви пишаєтесь своєю дитиною.
7. Будьте чесні в оцінках своїх почуттів до дитини .
8. Завжди говоріть дитині правду, навіть коли вам це не вигідно.
9. Оцінюйте тільки вчинки, а не її саму.
10. Не домагайтесь успіху силою . Примус – найгірший варіант морального виховання . Примус у сім'ї порушує особистість дитини .
11. Визнайте право дитини на помилку .
12. Думайте про дитячий «банк» щасливих спогадів .
13. Дитина ставиться до себе так , як ставляться до неї дорослі .
14. І взагалі, хоч інколи ставте себе на місце своєї дитини, і тоді ви краще зрозумієте, як її виховувати .